

ELi ja Hiina suhted

Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2013. aasta resolutsioon ELi ja Hiina suhete kohta (2012/2137(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse diplomaatiliste suhete sõlmimist ELi ja Hiina vahel 1975. aasta mais,
- võttes arvesse peamist õigusraamistikku suheteks Hiinaga, täpsemalt EÜ-Hiina kaubandus- ja majanduskoostöölepingut¹, mis allkirjastati 1985. aasta mais ning mis hõlmab majandus- ja kaubandussuhteid ning ELi-Hiina koostööprogrammi,
- võttes arvesse uue partnerlus- ja koostöölepingu teemalisi läbirääkimisi, mis on toimunud alates 2007. aastast,
- võttes arvesse 2003. aastal alustatud ELi ja Hiina vahelist strateegilist partnerlust,
- võttes arvesse ELi ja Hiina struktureeritud poliitilist dialoogi, mis algas ametlikult 1994. aastal ja 2010. aastal alanud kõrgetasemelist strateegilist dialoogi strateegilistes ja välispoliitilistes küsimustes,
- võttes arvesse komisjoni 24. oktoobri 2006. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile pealkirjaga „EL – Hiina: Tihedam partnerlus, suurem vastutus” (COM(2006)0631),
- võttes arvesse komisjoni poliitikadokumenti „Arenev partnerlus – ühised huvid ja väljakutsed ELi ja Hiina suhetes” (COM(2003)0533), mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 13. oktoobril 2003. aastal,
- võttes arvesse nõukogu poliitikasuuniseid Ida-Aasia kohta,
- võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 11.–12. detsembri 2006. aasta järeldusi pealkirjaga „ELi ja Hiina strateegiline partnerlus”,
- võttes arvesse komisjoni Hiina suhete (2007–2013) strateegiadokumenti, mitmeaastast näidisprogrammi aastateks 2011–2013, samuti strateegiadokumendi 2010. aasta vahearuanne ja mitmeaastase näidisprogrammi (2011–2013) läbivaatamist,
- võttes arvesse Hiina esimest poliitikadokumenti ELi kohta, mis avaldati 13. oktoobril 2003,
- võttes arvesse 1995. aastal alanud ELi ja Hiina inimõigustealast dialoogi ja selle kahte viimast vooru, millest 30. voor toimus 16. juunil 2011. aastal Pekingis ja 31. voor 29. mail 2012. aastal Brüsselis,
- võttes arvesse ligi 60 käimasolevat Hiina ja liidu vahelist valdkondlikku dialoogi, mis

¹ EÜT L 250, 19.9.1985, lk 2.

hõlmavad muu hulgas keskkonna-, regionaalpoliitika, tööhõive- ja sotsiaalküsimusi, samuti kodanikuühiskonna teemat,

- võttes arvesse ELi ja Hiina kõrgetasemelise inimestevahelise dialoogi alustamist 2012. aasta veebruaris, mis ühendab kõik ELi ja Hiina ühisalgatused selles valdkonnas,
- võttes arvesse 1998. aasta detsembris EÜ ja Hiina vahel sõlmitud teadus- ja tehnikaalase koostöö kokkulepet, mis jõustus 2000. aastal¹ ning mida uuendati aastatel 2004 ja 2009, 20. mail 2009. aastal allkirjastatud teadus- ja tehnikaalast kokkulepet ning 8. detsembri 2010. aasta ELi ja Hiina energiakoostööalast ühisavaldust,
- võttes arvesse ELi ja Hiina koostöölepingut satelliitnavigatsiooniprogrammi Galileo kohta, mis allkirjastati 30. oktoobril 2003,
- võttes arvesse ELi ja Hiina 15. tippkohtumist, mis toimus Brüsselis 20. septembril 2012 ja selle lõpetamisel vastuvõetud ühist pressiteadet,
- võttes arvesse ELi ja Hiina kliimamuutustealast partnerlust ja 2005. aasta septembris toimunud kaheksandal ELi ja Hiina tippkohtumisel avaldatud ühisdeklaratsiooni kliimamuutuste kohta,
- võttes arvesse 3. mail 2012. aastal Brüsselis vastu võetud ELi ja Hiina ühisdeklaratsiooni energiajulgeoleku kohta ning ELi ja Hiina vahelist viiendat energiadialoogi 2011. aasta novembris,
- võttes arvesse ELi ja Hiina ümarlaudasid,
- võttes arvesse 8.–14. novembril 2012. aastal toimunud Hiina kommunistliku partei 18. rahvuslikku kongressi ning kongressil otsustatud poliitbüroo alalise komitee juhtkonna muutmist,
- võttes arvesse oma kõige viimast parlamentidevahelist kohtumist Hiina esindajatega, mis toimus 11.–12. juulil 2012. aastal Brüsselis,
- võttes arvesse oma hiljutisi Hiinat käsitlevaid resolutsioone, eriti oma 23. mai 2012. aasta resolutsiooni „Kas ELi ja Hiina vaheline kaubandus on tasakaalust väljas?”², oma 2. veebruari 2012. aasta resolutsiooni BRICS-riike ja teisi tärkava turumajandusega riike käsitleva ELi välispoliitika eesmärkide ja strateegiate kohta³ ning oma 12. septembri 2012. aasta resolutsiooni nõukogu aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile ühise välis ja julgeolekupoliitika kohta⁴,
- võttes arvesse oma 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni ELi ja Hiina suhete kohta⁵ ja oma 5. veebruari 2009. aasta resolutsiooni kaubandus- ja majandussuhete kohta Hiinaga⁶,

¹ EÜT L 6, 11.1.2000, lk 40.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0218.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0017.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0334.

⁵ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 219.

⁶ ELT C 67 E, 18.3.2010, lk 132.

- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2010. aasta inimõiguste alast resolutsiooni inimõiguste rikkumiste kohta Hiinas, eriti seoses Liu Xiaobo kohtuasjaga¹, oma 10. märtsi 2011. aasta resolutsiooni Kashgari (Xinjiangi Uiguuri autonoomne piirkond, Hiina) olukorra ja kultuuripärandi kohta², oma 7. aprilli 2011. aasta resolutsiooni Ai Weiwei juhtumi kohta³, oma 5. juuli 2012. aasta resolutsiooni sunniviisilise abordi skandaali kohta Hiinas⁴, oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni Hiina kohta: vähemuste õigused ja surmanuhtluse rakendamine⁵, oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas⁶,
 - võttes arvesse pärast Tian'anmeni veresauna 1989. aasta juunis EL poolt kehtestatud relvaembargot, mida Euroopa Parlament toetas oma 2. veebruari 2006. aasta resolutsioonis ühise välis- ja julgeolekupoliitika peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta⁷,
 - võttes arvesse oma 7. juuli 2005. aasta resolutsiooni ELi ning Hiina ja Taiwani vaheliste suhete ning julgeoleku kohta Kaug-Idas⁸,
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Tiibeti ja inimõiguste olukorra kohta Hiinas, eelkõige oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni kava kohta kehtestada Tiibetis põhiliseks õpetuskeeleks hiina keel⁹, 27. oktoobri 2011. aasta resolutsiooni Tiibeti, eelkõige nunnade ja munkade enesepõletamiste kohta¹⁰ ning 14. juuni 2012. aasta resolutsiooni inimõiguste olukorra kohta Tiibetis¹¹,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A7-0434/2012),
- A. arvestades, et ELi ja Hiina strateegiline partnerlus on ELi ja Hiina suhetes suure tähtsusega, ning arvestades, et see suhe on ülimalt oluline lahenduse leidmisel sellistele ülemaailmsetele probleemidele nagu ülemaailmne ja piirkondlik julgeolek, majanduskriis, ülemaailmne finants- ja turu reguleerimine, energiajulgeolek, tuumarelva leviku tõkestamine, kliimamuutused, turumajanduse majanduslik ja sotsiaalne areng, demokraatia ja inimõiguste edendamine ning organiseeritud kuritegevuse, terrorismi ja piraatluse vastane võitlus, ning raamistiku loomisel ELi ja Hiina kahepoolsete probleemidega tegelemiseks;
- B. arvestades, et strateegiline partnerlus nõuab suurt pühendumist vastastikku vastutuse võtmisele ja suurt usaldust ning peab tuginema ühistele jagatud väärtustele;

¹ ELT C 305 E, 11.11.2010, lk 9.
² ELT C 199 E, 7.7.2012, lk 185.
³ ELT C 296 E, 2.10.2012, lk 137.
⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0301.
⁵ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 80.
⁶ ELT C 169 E, 15.6.2012, lk 81.
⁷ ELT C 288 E, 25.11.2006, lk 59.
⁸ ELT C 157 E, 6.7.2006, lk 471.
⁹ ELT C 99 E, 3.4.2012, lk 118.
¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0474.
¹¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0257.

- C. arvestades, et ELi ja Hiina suhted on pärast ELi ja Hiina koostöölepingu allkirjastamist 1985. aastal märkimisväärselt arenenud; arvestades, et komisjon võttis 2006. aastal vastu oma peamise Hiinat käsitleva poliitilise strateegia ning et selle raames alustati 2007. aasta jaanuaris läbirääkimisi laiaulatusliku partnerlus- ja koostöölepingu üle, et jätkuvalt parandada ELi ja Hiina vahelisi suhteid, eelkõige kaubanduse ja investeringute valdkonnas;
- D. arvestades, et Hiinas on toimumas sotsiaal-majanduslik üleminek ekstensiivselt riigi kontrollitud majanduselt suuremal majandusvabadusel põhinevale mudelile, mis omakorda on võimaldanud suurel osal Hiina elanikest oma elatustaset tõsta;
- E. arvestades, et poliitiliste vabaduste valdkonnas ei ole siiski sarnaseid edusamme tehtud;
- F. arvestades, et inimõigused on täiendavad, universaalsed, võõrandamatud, jagamatud ja üksteisest sõltuvused; G. arvestades, et Hiina näitab, et ta tegeleb majanduslike ja sotsiaalsete inimõigustega (sh toit, riided, majandusareng), samal ajal kui EL läheneb inimõigustele laiemalt, kaasates ja rõhutades eriti kodaniku- ja poliitilisi õigusi (sh sõna-, usu-, kogunemisvabadus);
- G. arvestades, et Hiina kodanikuõiguste aktivistid teatasid enda vabadusekaotusest, mil neid hoiti mitu kuud ilma vahistamismääruseta, süüdistuseta, oma perekondadega ühendust saamata ja õigusabita vahi all;
- H. arvestades, et president Hu Jintao andis juba 2007. aastal kohtusüsteemi kõrgeimale tasandile korralduse, et kohtunikud peavad juhinduma kolmest ülimuslikust jõust, milleks on partei, rahvas ja seadus (just sellises järjestuses) ning arvestades, et Hiina justiitsministeerium andis 2012. aasta märtsis korralduse, et kõik juristid peavad tegevusloa saamiseks või uuendamiseks andma lojaalsusvande Hiina kommunistliku parteile;
- I. arvestades, et 2012. aasta juuni keskel saabunud šokeerivad uudised 7. kuud raseda Feng Jianmei sündimata tütre äärmiselt julma sunniviisilise abordi kohta vallandasid aktiivse arutelu ametliku ühe lapse poliitika kaotamise üle;
- J. arvestades, et vaatamata Hiina valitsuse edusammudele mõningate majanduslike ja sotsiaalsete õiguste edendamisel surutakse järjepidevalt alla sõna-, ühinemis-, kogunemis-, ajakirjandusvabaduse ja ametiühingutega ühinemise vabaduse teostamist; arvestades, et inimõigusorganisatsioonid teatavad jätkuvalt tõsistest inimõiguste rikkumistest Hiina ametiasutuste poolt, sealhulgas tuntud teisitimõtlejate süüdimõistmisest, näiteks vangistatud Nobeli rahupreemia laureaat Liu Xiaobo, meedia- ja internetivabaduse piirangute laiendamisest, juristide, inimõiguste kaitsjate ja valitsusväliste organisatsioonide järelevalve karmistamisest ja nende ahistamisest, uiguuride, tiibetlaste ja nende vabaduste rangemast kontrollimisest ja nende rõhumisest, tahtevastaste kadumiste ja omavoliliste kinnipidamiste arvu suurenemisest, kaasa arvatud salajastes, ebaseaduslikes kinnipidamisasutustes, mida tuntakse mustade vanglate nime all; arvestades, et repressiivne poliitika seoses tiibetlaste põhivabadustega on viimastel aastatel vallandanud muret tekitaval arvul enesepõletamise juhtumeid;
- K. arvestades, et Hiina on kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti osalisriik ja ÜRO Julgeolekunõukogu alaline liige; arvestades, et kõnealune staatus paneb paika Hiina konkreetset kohustused oma rahvusvaheliste õiguslike kohustuste järgimiseks

vastavalt kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktile ja ÜRO põhikirjale;

- L. arvestades, et 2008. aasta Sahharovi auhinna laureaat Hu Jia on jätkuvalt koduarestis range järelevalve ja suhtlemispiirangute tingimustes;
- M. arvestades, et Hiina riik tunnustab vaid viit religiooni – budism, taoism, islam, katoliiklik kristlus ja protestantlik kristlus; arvestades, et kõikidel nimetatud religioonidel on kesksed juhtorganid, mille peakorterid on Pekingis ning kus töötavad Hiina kommunistlikule parteile lojaalsed ametnikud; arvestades, et Hiina kommunistlik partei määrab tippusjuhid ning on alates 1999. aastast keelanud heakskiitmata usugrupid, nagu Falun Gong, eesmärgiga kaotada nende tegutsemine; arvestades, et nimetatud keelu tagajärjel on inimõigusorganisatsioonid teatanud ebaseaduslikest sunnimeetmetest, näiteks omavolilised kinnipidamised, sunnitöö ja kehaline piinamine, mis mõnikord lõpeb surmaga;
- N. arvestades, et Tiibeti autonoomne piirkond ja teised Tiibeti autonoomsed alad ja Xinjiaangi Uiguuri autonoomne piirkond on Hiina strateegiliste, piirkondlike, sõjaliste ja majanduslike ambitsioonide seisukohast üha tähtsamad territooriumid ning praegune Hiina valitsus käsitleb neid seetõttu territoriaalse terviklikkuse põhiküsimustena; arvestades, et alates 2009. aastast on Hiina Rahvavabariigi tiibetlastega asustatud piirkondades, sealhulgas Tiibeti autonoomses piirkonnas ja Tiibeti autonoomsetel aladel Gansu, Sichuani ja Qinghai provintsid end põlema pannud vähemalt 90 tiibetlast;
- O. arvestades, et kuigi Hiina majanduse avanemine on toonud suurt kasu, näiteks parem juurdepääs tööturule ja töötuse määra langemine maapiirkondades, ei ole kõik Hiina elanikkonna osad saanud majanduse kasvust võrdselt kasu ning linna ja maapiirkondade vahelised erinevused on suured;
- P. arvestades, et linna ja maa elanikkonna ebavõrdsus sissetulekute, tööhõivele juurdepääsu, sotsiaalkaitse, tervise ja hariduse osas kujutab endast olulist probleemi Hiina ühtekuuluvuspoliitika jaoks;
- Q. arvestades, et ELi ja Hiina koostöö teaduse ja tehnoloogia valdkonnas on ühist huvi pakkuv küsimus; arvestades, et interneti kasutamine on Hiinas levinud ning et riigis on tänapäeval üle 500 miljoni interneti kasutaja, kes kujundavad internetis avalikku arvamust; arvestades, et riigi internetikeskkond on endiselt väga piirav;
- R. arvestades, et EL on maailma soosituim turismisihtkoht, et 2020. aastaks reisib siia ümber maailma eeldatavasti 100 miljonit hiinlast ning et seetõttu on vaja toetada nende uute turismivoogude ligimeelitamiseks tehtavaid algatusi;
- S. arvestades, et Hiina on maailma suurim süsinikdioksiidiheite tekitaja ja et heitkogused suurenevad jätkuvalt kiiresti; arvestades, et 2010. aastal oli Hiinas süsinikdioksiidiheide inimese kohta 6,8 tonni ning 2017. aastaks toodab Hiina eeldatavasti rohkem heidet inimese kohta kui USA;
- T. arvestades, et Hiina suurendab oma jõupingutusi seoses turupõhiste heitkogustega kauplemise süsteemidega; arvestades, et Hiina on selles valdkonnas käivitanud seitse katseprojekti, et luua 2015. aastaks riiklik heitkogustega kauplemise süsteem;
- U. arvestades, et 21. sajandil on Hiina tõusmas jälle maailma mastaabis majandus- ja

kaubandusriikide hulka tänu kiirele majanduskasvule ja läbipaistmatule sõjalise võimsuse ülesehitamisele;

- V. arvestades, et EL järgib Hiina Rahvavabariigi ja Taiwaniga vahelistes suhetes ühe Hiina poliitikat;
- W. arvestades, et Hiina Rahvavabariigi positiivset rolli Kagu-Aasias (seoses tema majandusliku piirkonnastumise ja dünaamikaga) on varjutamas piirkondlikud vaidlused Lõuna-Hiina merel Vietnamiga, Malaisia, Indoneesia, Brunei, Filipiinide ja Taiwaniga ning Ida-Hiina merel Jaapani ja Taiwaniga – kõigis neis piirkondades on rikkalikud kala- ning nafta- ja gaasivarud;
- X. arvestades, et Hiina säilitab tihedad sidemed Põhja-Koreaga, kes on suuremalt jaolt Hiinast majanduslikult sõltuv, samal ajal kui Hiina raha ja turistide sissevool on Pyongyangi režiimi säilimiseks selle praegusel kujul oluline;
- Y. arvestades, et Hiina teeb Shanghai koostööorganisatsiooni raames koostööd Venemaa, nelja Kesk-Aasia riigi (Kasahstan, Kõrgõzstan, Tadžikistan ja Usbekistan) ja nelja vaatlajariigiga (India, Iraan, Mongoolia ja Pakistan); arvestades, et Hiina investeringud Kesk-Aasias kasvavad järgmisel kümnendil 20 miljardilt 100 miljardi USA dollarini, nagu tehti teatavaks Shanghai koostööorganisatsiooni tippkohtumisel Pekingis 6. juunil 2012;
- Z. arvestades, et süvenevad suhted Pekingi ja Washingtoni vahel koos kahe riigi vaheliste tugevate rahaliste ja majanduslike sidemetega moodustavad maailma ühe tähtsaima kahepoolse suhte; arvestades, et Euroopa on Hiina peamine kaubanduspartner;
- AA. arvestades, et kusagil maailmas ei ole Hiina plahvatuslik majanduskasv paremini nähtav kui Aafrikas ja Ladina-Ameerikas; arvestades, et seda iseloomustab Hiina ja Aafrika vahelise kaubanduse muljet avaldav 80% kasv 166,3 miljardi USA dollarini 2009. aasta ja 2011. aasta vahel (vastavalt Hiina kaubandusministeeriumi avaldatud arvandmetele); arvestades, et Hiina välismaised otseinvesteringud Aafrikasse kasvasid 2011. aastal 58,9% võrra 1,7 miljardi dollarini; arvestades, et Hiina osalust Aafrikas on näha suurte arenguprojektide järgi, nagu raudteed, maanteed ja sotsiaalse heaolu projektid;

ELi ja Hiina strateegiline partnerlus ja koostöö

1. toetab avalikku kohustust, mille EL ja Hiina võtsid 9.–10. juulil 2012. aastal Pekingis toimunud kõrgetasemelise strateegilise dialoogi ajal, et anda oma jagatud huvidel ja vastastikusel mõistmisel põhineva strateegilise partnerluse näitel head eeskuju 21. sajandi rahvusvahelise koostöö kohta; toetab ja julgustab ligi 60 ELi ja Hiina vahelist valdkondlikku dialoogi veendumuses, et tõhustatud ja hästiarenenud partnerlus toob vastastikust kasu nii ELile kui ka Hiinale; soovib siiski tugevdada dialooge sellistes valdkondades nagu inimõigused, keskkond, julgeolek, energeetika ja eelkõige võltsimisvastane võitlus, võttes arvesse selle tagajärgi rahva tervisele ja ohutusele; julgustab tegema jõupingutusi, et otsida aktiivselt koostöömet Hiina 12. viie aasta plaani ja strateegia „Euroopa 2020” vahel eesmärgiga suurendada pragmaatilist koostööd eri valdkondades; on pealegi arvamusel, et strateegilise partnerluse kontseptsiooni tuleb paremini määratleda; nõuab tungivalt, et Hiinaga kaubandus- ja majandussuhete tihenemisega paralleelselt toimuks märkimisväärne edasimineku inimõigusi ja õigusriiki käsitlevas poliitilises dialoogis;

2. ootab, et ELi liikmesriigid annaksid Euroopa välisteenistusele ja eriti selle Pekingi delegatsioonile selge mandaadi ELi ja Hiina strateegilise partnerluse tugevdamiseks, rääkides Hiina valitsusega ühel häälel, ning et nad hoiduksid kahepoolsete välispoliitika algatuste rakendamisest, mis võivad seada ohtu Euroopa Liidu välistegevuse tehtud jõupingutused; nõuab, et liit rakendaks Hiina suhtes pikaajalist strateegiat, tagades tegevuse kooskõlastamise nii liidu institutsioonide kui ka liidu ja selle liikmesriikide vahel; ootab Hiina kõikide poliitiliste tasandite ametiasutustelt ELi ja Hiina strateegilise partnerluse tugevdamist vastastikuste ja rahvusvaheliste lepingute ja eeskirjade järjekindla ja läbipaistva rakendamise kaudu;
3. kiidab heaks kokkulepped, mis saavutati 20. septembril 2012. aastal Brüsselis toimunud ELi ja Hiina tippkohtumisel; nõuab tungivalt nende kiiret elluviimist ja rakendamist, mis tugevdab ELi ja Hiina vahelisi suhteid;
4. väljendab ka heameelt ELi ja Hiina 15. tippkohtumisel võetud kohustuste üle, eelkõige seoses investeerimislepingu läbirääkimistega ja korrapärase dialoogi loomisega kaitse ja julgeoleku küsimustes;
5. on seisukohal, et ELi ja Hiina suhted võivad nii majanduse kui ka kaubanduse tasandil ning kultuuri- ja sotsiaalküsimustes olla mõlema ühiskonna arengu ja paremaks muutmise seisukohast üks peamine tegur, ja peab kõnealust koostööd seetõttu mõlema poole huvide jaoks väga oluliseks;
6. kiidab heaks ELi ja Hiina kõrgetasemelise inimestevahelise dialoogi algatamise ja selle eduka esimese vooru; väljendab rahulolu ELi ja Hiina kultuuridevahelise dialoogi aasta edusammude ja saavutuste üle ning võtab teadmiseks ELi ja Hiina 15. tippkohtumisel sõlmitud kokkuleppe mitme järelmeetme kohta hariduse, kultuuri, mitmekeelsuse ja noorsootöö eri valdkondades;
7. kutsub komisjoni ja nõukogu ning pädevaid Hiina ametiasutusi üles lihtsustama koostöös Euroopa Parlamendiga turismivoogude liikumist Hiinast ELi, ühtlustades ja kiirendades Hiina kodanikele viisade väljastamise protseduuri, eelkõige äri- ja koosolekujurismi puhul;
8. kiidab heaks mõlema poole ELi ja Hiina 15. tippkohtumisel tehtud üleskutse algatada asjakohasel tasandil ELi ja Hiina laiaulatuslik dialoog liikuvuse ja rände kohta ja nende võetud vastastikuse kohustuse jätkata uurimist, kuidas hõlbustada Hiina ja ELi kodanike vahetust, kaasa arvatud vastastikune viisavabastus diplomaatiliste passide omanikele;
9. rõhutab, et Hiina ei ole ainult maailma suuruselt teine majandus ja suurim eksportija ülemaailmses majanduses, vaid samuti üha tähtsamaks muutuv poliitiline jõud;

Siseolukord

10. rõhutab, et viimastel aastakümnetel on Hiina teinud märkimisväärsed sotsiaalseid edusamme; rõhutab, et niivõrd arvuka elanikkonna elukvaliteedi parandamine sellisel määral nii lühikese aja jooksul on ajalooliselt unikaalne saavutus; märgib, et Hiina majanduskasv on alates 1990. aastast vaesusest välja aidanud rohkem kui pool miljardit inimest;
11. võtab teadmiseks kaheteistkümnendat viie aasta plaani (2011–2015), mille Hiina

- Rahvakongress võttis vastu 2012. aasta märtsis ja millega kavatsetakse võidelda jätkuvalt enneolematult kõrgel püsiva majanduskasvu perioodi negatiivsete kõrvalmõjude vastu, nagu akuutsed keskkonnaohud, piirkondlik tasakaalustamatus, kasvav sissetulekute erinevus ja jätkuvad sotsiaalsetele, majanduslikele ja õiguslastele kaebustele keskenduvad kollektiivsed protestid;
12. võtab teadmiseks, kui oluline on teha kindlaks Euroopa 2020. aasta strateegia ja Hiina 12. viie aasta plaani ühised alused;
 13. väljendab heameelt Hiina eduka majanduspoliitika üle, ent on nõus sõltumatute Hiina õpetlaste ja vaatlejate kriitikaga, et selle jätkusuutlikkust ohustavad tõsiselt korruptsiooniskandaalid, läbipaistmatus ning endiste ja praeguste parteijuhtide lähedastest pereliikmetest moodustunud nn punane aristokraatia, kellel on oma poliitiliste ja majandussidemete tulemusena ülisuured rikkused – keeruline olukord, mis tuli hiljuti ilmsiks Bo Xilai juhtumi kaudu;
 14. ootab, et partei uued juhid viiksid Hiina kommunistlikus parteis kiiresti ellu demokraatiseerimise ja poliitilised reformid, mida on neilt korduvalt nõutud; on seisukohal, et üksnes Hiina etnilist, usulist, poliitilist ja sotsiaalset mitmekesisust kajastavate kaasavate, demokraatlike ja vastutustundlike institutsioonide kujundamisele suunatud poliitilised reformid rajavad teed jätkusuutliku majanduskasvu ja stabiilsuse loomisele Hiina kodanike jaoks ning piiravad eelkõige nende karmikäeliste provintsi, ringkonna ja kohalike parteibosside poolises seisvust, kes oma võimu kuritarvitamise ning eelkõige väga kulukate ja endeemiliste korruptsioonijuhtumitega kahjustavad oluliselt Hiina riigi juhtkonda nii siseselt kui ka väliselt; on arvamusel, et selliseid juhtumeid tuleks lahendada aruandemehhanismide kasutuselevõtu kaudu, nagu tunnistas esimees Hu Jintao 2012. aasta novembris toimunud Hiina kommunistliku partei 18. rahvuslikul kongressil;
 15. jagab ja toetab Hiina juristide resolutsiooni vastuseisu sunniviisilise lojaalsusvande osas Hiina kommunistlikule parteile, põhjendades seda rünnakuga õigussüsteemi vastu, mis rikub jämedalt rahvusvahelisi õigusnorme, kuna iga jurist peab austama põhiseadust, mitte poliitilist parteid või organisatsiooni;
 16. rõhutab, et hoolimata sellest, et sunniviisiline abort on Hiinas rangelt ebaseaduslik, sunnivad pereplaneerimisametnikud naisi pidevalt ebainimlikele toimingutele, nagu sunniviisiliselt aborti tegema või end steriliseerida laskma; mõistab hukka niinimetatud sotsiaalse hooldustasu, ülikõrge trahvi, mida peavad vanemad maksma lisasünni korral, nagu see oli Feng Jianmei traagilises juhtumises; juhib tähelepanu sellele, et 2011. aasta statistikas on loendatud 8400 kannatanute kaebust pereplaneerimisametnike ülelastumiste tõttu; toetab täielikult hiinlaste üleskutset lõpetada ühe lapse poliitika koos paljude sellest möödahiilimise võimalustega, eriti Hiina demograafiliste suundumuste valguses, rõhutades selle raskeid negatiivseid sotsiaalseid ja psühholoogilisi tagajärgi, näiteks sotsiaalne ebavõrdsus, halvenev soolise võrdõiguslikkuse olukord, laialt levinud negatiivne hoiak naissoost lapse sündimise suhtes ning jätkuvalt suurenev erinevus sündinud poiste ja tüdrukute arvu vahel, mis loob „väikesi imperaatoreid” ja lõhub perekonna traditsioonilist struktuuri ning lisaks vähendab noorte sisenemist tööturule; kutsus Hiina juhtkonda üles kaaluma esmatähtsa prioriteedina sellele probleemile lahenduse leidmist;
 17. pöörab erilist tähelepanu tehase Foxconn töötajate tugevale protestile ning nõuab

- töötajate õiguste austamist; toetab õiglase töötasu ja nõuetekohaste töötingimuste tagamise püüdeid;
18. kiidab heaks Hiina jõupingutused kogu riiki hõlmava heitkogustega kauplemise süsteemi loomiseks 2015. aastaks, mille saaks tulevikus integreerida teiste heitkogustega kauplemise süsteemidega, eelkõige ELi heitkogustega kauplemise süsteemiga; märgib siiski, et Hiinas ei ole veel igakülgset toimivat ja lõpuni väljakujunenud turumajandust, mis on hästi toimiva heitkogustega kauplemise süsteemi selge eeltingimus;
 19. nõuab Hiina valitsuselt tungivalt saasteainete ja heitkoguste mõõtmise hoogustamist, et saada üle usaldusväärsete andmete puudumisest süsinikdioksiidi heitkoguste kohta, luua parem õigustaristu ja arendada haldustasandi suutlikkust; kiidab sellega seoses heaks ELi ja Hiina 20. septembri 2012. aasta rahastamiskokkuleppe, millega edendatakse Hiinas keskkonda, üleminekut vähese CO₂-heitega majandusele ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist;
 20. võtab teadmiseks Hongkongi erihalduspiirkonna valitsusjuhi pärast massimeeleavaldusi ja laialdast vastuseisu tehtud otsuse mitte forsseerida vastuolulise riikliku hariduse õppekava rakendamist; kutsub Pekingi ametiasutusi üles täielikult austama põhimõtet „üks riik – kaks süsteemi“ kooskõlas lepinguga, mis allkirjastati enne endise Briti koloonia Hiina Rahvavabariigile üleandmist; kiidab heaks suure valimisaktiivsuse hiljutiste seadusandliku kogu valimistel ja ootab üldise hääleõiguse võimalikult kiiret kehtestamist kõnealuse kogu kõikide liikmete valimisel;

Inimõigused ja demokraatia

21. imetleb ja toetab nende Hiina kodanike julgust ja aktiivsust, kes tegutsevad sotsiaalselt vastutustundlikul viisil, et edendada ja kaitsta üldtunnustatud sotsiaalseid ja inimõigusi ja vaidlustada ning võidelda Hiina ametiisikutest lähtuvate teadaolevate sotsiaalsete ohtude või kuritegude vastu, nagu korruptsioon, ametiseisundi kuritarvitamine, keskkonna hävitamine, nakatumine AIDSi, toidu mürgitamine, ehituspeetused seoses koolidega ning maa ja kinnistute ebaseaduslik sundvõõrandamine; mõistab hukka kõik ametiisikute kättemaksu juhtumid kõnealuste Hiina kodanike suhtes; nõuab tungivalt, et Hiina juhtkond innustaks tsiviilvastutust sotsiaalsete inimõiguste toetamisel ja rehabiliteeriks nende õiguste kaitsjad, keda on ametlikult taga kiusatud ja karistatud; tuletab Hiina juhtkonnale meelde, et tuleb järgida inimõigusi käsitlevaid riiklikke ja rahvusvahelisi õigusakte;
22. toetab tugevalt Hiina advokaatide ja juristide kriitilisi märkusi selle kohta, et kahtlustatavate alandav kinnipidamine kauem kui 15 päeva on vastuolus kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga, mille Hiina allkirjastas 1998. aasta oktoobris; tunneb muret Hiina valitsuse tõrksuse pärast kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti ratifitseerimisel, mis on jätkuvalt pooleli; mõistab hukka asjaolu, et vastavalt uuele 2013. aasta kriminaalmenetluse seadusele on politseil ja riigi julgeolekuasutustel õigus pidada kahtlustatavat kinni isegi kauem kui 14 kuud ilma igasuguse toetuseta advokaadilt; toetab täielikult Hiina juristide kriitikat, et politsei säilitab võimaluse mitte üksnes kahtlustatavate koduarestis hoidmiseks, vaid samuti nende kinnipidamiseks kindlaksmääratud kohas; toetab Hiina juristide kõiki algatusi Hiina Rahvavabariigi kriminaalmenetluse seaduse tõeliseks reformimiseks;

23. kutsub Hiinat üles järgima sotsiaalseid miinimumstandardeid; rõhutab, kui tähtis on kõikide ILO eeskirjade, kaasa arvatud sõltumatute ametiühingute vaba moodustamise õiguse täitmine ja kiire kohaldamine; kiidab heaks töölepinguseaduse rakendamise ja nõuab õigusraamistikku, mida täiendab kollektiivläbirääkimiste seaduse vastuvõtmine; nõuab, et Hiina ametiasutused ning Hiinas tegutsevad Euroopa investorid ja ettevõtjad austaksid rahvusvahelisi tööstandardeid ning tagaksid Hiinas õiglase töötasu, inimväärset töötingimused ja inimõiguste austamise; on arvamisel, et EL ei tohiks võimaldada turulepääsu kaupadele, mis on toodetud lapstööjõudu kasutades või rajatistes, kus rikutakse raskelt rahvusvahelisi tööstandardeid ja inimõigusi, näiteks vanglate töölaagrid;
24. on arvamisel, et ELi ja Hiina vahelise kaubanduse tasakaalustamatus näitab nende sotsiaal-, majandus- ja demokraatiamedeli erinevust; on arvamisel, et sellele aitab kaasa mõningate õiguste puudumine või puudulik austamine Hiinas; rõhutab, kui oluline on kindlaks määrata strateegia Hiinaga dialoogi pidamiseks, alustades tööturuküsimustest;
25. avaldab kartust, et Hiina surmanuhtlust käsitlevate õigusaktide alusel hukatud kinnipeetavate arv ja nende kohtuprotsesside ja järgnevate täideviimiste otstarbekus on vastuolus inimõigustest lähtuva õigusega vabale ja õiglasele kohtulikule arutamisele, kuna Hiina ametiasutuste tegutsemise kiirus, valesti läbiviidud kohtumenetlused ja muud vead võivad jääda tähelepanuta, mis viib süütute inimeste hukkamiseni; on seisukohal, et surmanuhtluse kohaldamine läbipaistmatus kohtusüsteemis, kus puudub täielik läbipaistvus ja kus kinnipeetavate õigused ei ole veel väga arenenud, on suur viga; kutsub Hiina ametiasutusi üles läbi vaatama oma surmanuhtluse poliitika;
26. rõhutab, et ELi ja Hiina vaheline strateegiline partnerlus hõlmab massiteabevahendite vabadust vastastikkuse alusel, mis tähendab seda, et Hiina meedial on ajakirjandusvabadus Euroopas ning Euroopa meedial on ajakirjandusvabadus Hiinas; eeldab, et kõik Euroopa Liidu institutsioonid toetavad kindlalt seda põhilist inimõigust vastavate Hiina partneritega suheldes;
27. taunib Hiina ametiasutuste kontrolli ja tsensuuri interneti suhtes; märgib murelikkusega, et Hiina valitsus karmistab omapoolset interneti kontrollimist uue seadusega, millega keelatakse riiklike saladuste avaldamine, rahvusliku uhkuse kahjustamine, riigi etnilise ühtsuse ohustamine või üleskutsed ebaseaduslikele „protestimeeleavaldustele” ning „massikogunemistele”; märgib asjaolu, et see ei võimalda enam tsensuuri piirata ega taga kiusata; avaldab muret tagatiste puudumise pärast uues seaduses, mis annab võimaluse selle kuritarvitamiseks; rõhutab, et mõisteid „protestimeeleavaldused“ ja „massikogunemised“ tuleks kasutada ainult olukordades, kus kehtib ja toimib rahumeelseid ja seaduslikke meeleavaldusi käsitlev seadus; julgustab Hiina valitsust lubama arvamuste paljusust internetis, meedias ja üldisemalt avalikus sfääris; tuletab meelde, et õigust sõnavabadusele internetis tunnustas hiljuti ÜRO inimõiguste nõukogu;
28. tunneb muret interneti kontrolliga seotud uute sätete jõustumise pärast, millega seadustatakse blogide sulgemine ning milles sätestatakse ka karmid karistused blogijatele, ajakirjanikele ja neid kaitsvatele advokaatidele;
29. rõhutab, et üle 500 miljoni internetikasutajaga riigis on digitaalsed vabadused ainuke viis elujõulise ja arenenud küberruumi tekkimiseks; kutsub Hiina ametiasutusi üles turvama, aga samuti kaitsma nende riigis arenenud ülisuurt kübersfääri ja suunama oma jõupingutused selle tugevdamisele, mitte tsenseerimisele ja kontrollile;

30. võtab teadmiseks Hiina valitsuse märkimisväärsed jõupingutused Tiibeti ja Xinjiangi majanduse arendamiseks ja kõnealuste jõupingutuste mõju rändkogukondadele ja traditsioonilistele elatise teenimise viisidele; nõuab tungivalt, et Hiina valitsus jääs poliitiliselt vastutustundlikuks ning kaasaks tiibetlased ning uiguurid mõtestatult juhtimisküsimustesse, kaasa arvatud ressursside haldamine ja majandusarengu prioriteedid, ning austaks, mitte ei kaotaks selliseid kultuurielemente nagu keel ja religioon; on kindlalt seisukohal, et Hiina valitsus ei saavuta Tiibetis või Xinjiangis püsivat stabiilsust ega hiinlaste, tiibetlaste ja uiguuride kuulekust sunniviisilise liitmise, kultuuri hävitamise või represseerivate politsei- ja julgeolekumeetmetega, vaid üksnes tõsise tegelemisega põlisrahvaste kõikide kaebustega, et luua tõeliselt jagatud vastutus mõlema autonoomse provintsi heaolu eesmärgil; nõuab tungivalt, et Hiina valitsus kaotaks sõltumatutele vaatlejatele kehtestatud nendesse piirkondadesse sisenemise keelu;
31. rõhutab, et olenemata politsei karmidest repressioonidest võtab Hiinas maad religioosne elavnemine, mida iseloomustab arvukate kultuspaikade taasavamine ja ülesehitamine; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud taganeksid poliitikast ja tegevusest, millega kärbitakse iga kodaniku põhiõigust usu- ja veendumusvabadusele;
32. kutsub Hiina ametivõime üles tunnustama ametlikult protestantlikke nn kodukirikuid (house churches) ja mitteametlikke katoliku kirikuid kui ka muude religioonide kirikuid; tuletab sellega seoses meelde, et inimõigusi käsitlev rahvusvaheline õigus tunnustab usu- ja veendumusvabadust olenemata registristaatusest, seega ei tohiks registreerimine olla üksikisiku jaoks kohustuslik eeltingimus oma usuliste veendumuste teostamiseks; mõistab teravalt hukka ametivõimude kõik katsed jätta need registreerimata kirikud ilma oma põhiõigusest usuvabadusele, kehtestades nõude tegutseda valitsuse kontrollitud juhatuste juhtimisel ja konfiskeerides nende vara ja kasutades nende vaigistamiseks tehtavate jõupingutuste käigus isegi kinnipidamist ja vangistamist, mis riivab nende usulist sõltumatust ja piirab tõsiselt nende tegevust;
33. jagab Hiina juristide kriitikat, et religiooni käsitleva Hiina õiguskoodeksi peamised vajakajäämised tulenevad põhiseadusest, kuna põhiseaduse artikli 36 punktides 1 ja 2 sätestatud usuvabaduse põhimõtte on vastuolus selle artikli punktides 3 ja 4 sätestatud usupiirangute põhimõttega ja puudub igasugune selgitus, milline neist põhimõtetest on tähtsam; ühineb Hiina juristide üleskutsega sätestada usuvabadus põhiseaduses tähtsama põhimõttena;
34. tunnustab jõupingutusi, mida on Hiinas tehtud surmanuhtluse kontrollimise ja ettevaatliku rakendamise valdkonnas, kuid on endiselt mures, kuna Hiina valitsus jätkab oma poliitikat mitte avaldada andmeid kinnipeetavate kohta, keda aruannete kohaselt igal aastal hukatakse, hoides teavet surmanuhtluse kohta riigisaladusena; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud peataksid surmanuhtluse politiseeritud kasutamise ja tagaksid oma õigussüsteemis menetlustagatiseid, mis kindlustavad surmamõistetute kaitse, kaasa arvatud rahvusvahelistele standarditele vastav õigus õiglasele kohtulikule arutamisele;
35. peab ELi ja Hiina inimõigustealase dialoogiga seoses kahetsusväärseks asjaolu, et edusamme ei ole tehtud ning puuduvad konkreetset ja nähtavad tulemused; tuletab meelde, et ELi uue inimõigustealase strateegia vastuvõtmisel lubasid ELi välisministrid 2012. aasta juunis, et EL „tõstatab inimõigustega seotud küsimusi jõuliselt kahepoolse

dialoogi kõikides asjakohastes vormides, kaasa arvatud kõrgeimal tasandil“; kutsub hiljuti ametisse nimetatud ELi eriesindajat inimõiguste alal, Euroopa välisteenistust, nõukogu ja komisjoni üles hoogustama jõupingutusi, et anda kõnealusele protsessile uue tõuke ning muuta dialoog tõhusamaks ja rohkem tulemustele suunatuks, sealhulgas ettevalmistavate kohtumiste abil rahvusvaheliste ja kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide ja valitsusväliste organisatsioonidega mõlema poole ametiasutuste kohalviibimisel; on seisukohal, et taoline dialoog tuleks lisada kõikidesse kontaktidesse selliste strateegiliste partnerite nagu Hiina ametiisikutega; rõhutab, et oluline on tegeleda põhjalikult kõikide probleemidega, mis hõlmavad inimõigusi ja õigusriiki Hiinas ja ELis; on seisukohal, et ELi ja Hiina tippkohtumised ja inimõigustealased kõnelused peaksid sisaldama arutusele tulevate läbipaistvate teemade kogumit ja konkreetseid võrdlusaluseid; nõuab tungivalt, et ELi välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton ütleks välja oma mure seoses inimõiguste rikkumistega Hiinas ja osutaks avalikult konkreetsetele juhtumitele ja küsimustele, mida on Hiina ametiisikutega kõikidel kohtumistel arutatud; julgustab liikmesriikide ametiisikuid järgima järjekindlal ja kooskõlastatud viisil sama joont; kutsub Hiinas tegutsevaid ELi ettevõtteid üles järgima ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid ja nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid jälgiks hoolikalt nõuete täitmist;

Suhted Taiwani väina piirkonnas

36. juhib tähelepanu ELi ühe Hiina poliitikale; peab tervitatavaks tihenevaid kontakte Hiina Rahvavabariigi ja Taiwani vahel; rõhutab, et Hiina Rahvavabariigi ja Taiwani vahelised suhted on paranenud, kuid neid õhnestavad siiani tõsiselt Taiwanile suunatud Hiina raketid ja Hiina tegevus Taiwani rahvusvahelise eraldamise eesmärgil; toetab Taiwani sisulist osalemist rahvusvahelistes organisatsioonides, nagu kinnitati nõukogu 8. mai 2009. aasta deklaratsioonis 9486/09;
37. rõõmustab suure huvi üle, mida miljonid Hiina kodanikud tundsid 14. jaanuaril 2012 Taiwani presidendi- ja parlamendivalimiste suhtes, mida oli esimest korda võimalik internetis vahetult jälgida;
38. tervitab Mandri-Hiina ja Taiwani vahel edukalt arenevaid tugevaid majandussidemeid, samuti Taiwani uut avamist Hiina turistidele ja kultuurialasele koostööle; on seisukohal, et kaubanduse ja investeringute rahvusvahelistumine on Taiwani stabiilsuse parim tagatis; nõuab Taiwani valitsuselt seetõttu, et ta teeks lisaks Hiina Rahvavabariiki suunatud investeringutele investeringuid ka mujale;

Välisolukord

39. nõuab, et Hiina Rahvavabariik kasutaks oma positsiooni maailmas vastutustundlikult, eelkõige ÜRO Julgeolekunõukogus, kus ta on alaline liige ja tal on vetoõigus; rõhutab selles kontekstis, et Hiina peab loobuma oma vetost ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni suhtes, mis võimaldab sekkuda Süürias, et peatada kodusõda ja anda süürlastele võimalus võtta oma riigi tulevik demokraatliku ja vaba protsessi käigus enda kätte; rõhutab, et Hiina peaks samuti käituma vastutustundlikul viisil vastavalt tema ülemaailmsele panusele, et aidata G20 lahendada maailma finantskriisi, viies oma riigi eeskirjad vastavusse WTO eeskirjadega ning järgides kõiki rahvusvahelisi konventsioone ja lepinguid, milles ta on osaline;
40. nõuab tungivalt, et Hiina Rahvavabariik võtaks ühemõtteliselt kohustuse austada

välisriikides oma eesmärkide poole püüeldes ÜRO põhikirja ja rahvusvahelist õigust;

41. tunnustab, et Hiina on ÜRO Julgeolekunõukogu alaliste liikmete seas suurim rahuvalvejõudude toetaja, toetuse põhiosa seisneb tema kiiresti ajakohastataval mereväel; tunneb sellega seoses heameelt asjaolu üle, et ELiga tehakse Adeni lahes toimuva piraatluse vastase võitluse vallas tihedamat koostööd; kutsub Hiinat ÜRO Julgeolekunõukogu alalise liikmena üles tegema rahvusvahelise kogukonnaga koostööd olulistest ülemaailmse julgeolekuga seotud küsimustes, nagu olukord Süürias ja Iraanis;
42. tunnustab Hiina vastutust oma kodanike julgeoleku tagamisel ning maailmas rahu ja stabiilsuse edendaja ülesande täitmisel ning kiidab heaks Hiina suurema osalemise ÜROs; nõuab Hiina poolt nendes küsimustes siiski rohkem läbipaistvust ja rohkem koostööd ELi ja ÜROga ning eraldumise vältimist oma välispoliitika arendamisel;
43. kutsub Hiinat üles vaatama rahvusvahelise humanitaarõiguse raskete rikkumiste korral läbi oma riikide siseasjadesse mittesekkumise poliitika;
44. tervitab 2012. aasta juulis algatatud ELi ja Hiina kaitse- ja julgeolekupoliitikat käsitlevat dialoogi; teeb ettepaneku laiendada seda dialoogi kogu Aasia Vaikse ookeani piirkonnale;
45. palub, et Hiina kõrvaldaks järjest kasvava rahvusvahelise mure oma riigi läbipaistmatu sõjalise eelarve pärast;
46. rõhutab kui ülitähtis on maailma jaoks Lõuna-Hiina meri, mida läbib kolmandik maailma kaubandusest, tunneb muret pingete eskaleerumise pärast ning kutsub seetõttu kõiki osapooli tungivalt üles hoiduma ühepoolsest poliitilisest ja sõjalisest tegevusest, pehmemdama avalduste tooni, lahendama oma vastuolulised territoriaalsed nõudmised seoses Lõuna-Hiina merega rahvusvahelise vahendustegevuse abil vastavalt rahvusvahelisele õigusele ja eelkõige ÜRO mereõiguse konventsioonile, et tagada piirkonnas stabiilsus;
47. tunneb tõsist muret ühe suurenevate pingete pärast Hiina ja Jaapani vahelises suhtluses; kutsub Hiinat ja Jaapanit kindlalt üles tõkestama teineteise tajumine vaenlasena ning peab kahetsusväärseks asjaolu, et neil ei õnnestunud kasutada oma diplomaatiliste suhete neljakümnendat aastapäeva konstruktiivseteks läbirääkimisteks;
48. tulenevalt Euroopa Liidu märkimisväärsest huvist Ida-Aasia julgeoleku ja stabiilsuse vastu kutsub kõiki asjaomaseid pooli (Hiina, Jaapan ja Taiwan) üles ilmutama vaoshoitust ja astuma samme olukorra rahustamiseks vaidlusalustel saartel; nõuab tungivalt, et kõik osapooled lahendaksid vaidlused rahumeelselt ja koostöö vaimus ning austades rahvusvahelist õigust, eelkõige ÜRO mereõiguse konventsiooni, ning lepiksid kokku pinget vähendava tegevuse osas ootamatute vahejuhtumite puhuks;
49. võtab teadmiseks Taiwani hiljutise algatuse konsensuse leidmiseks seoses käitumisjuhendiga Ida-Hiina merel ja mehhanismi loomise, mis võimaldab kõikidel osapooltel teha koostööd piirkonna loodusvarade ühisel kasutamisel, kaasa arvatud taastuvatest energiaallikatest elektri tootmise võimsuse puhul;
50. märgib, et Hiina roll Korea poolsaare kahe osapoole vahelises koostöös on ülioluline, ja kutsub Hiina Rahvavabariiki üles otsima aktiivsemalt tihedama koostöö võimalusi põhja

ja lõuna vahel;

51. märgib ja avaldab kahetsust, et Põhja-Korea diktaatorliku ja repressiivse režiimi püsimine sõltub olulisel määral Hiinast; kiidab heaks Hiina vastutustundliku käitumise, kui ta hääletas ÜRO Julgeolekunõukogus 15. aprillil 2012. aastal Põhja-Korea ebaõnnestunud raketistardi, mida peetakse laialdaselt ballistilise raketi katsetamiseks, tugeva hukkamõistmise poolt; ootab, et Hiina jätkaks vastutuse võtmist Korea poolsaare stabiilsuse eest, kuuepoolsete läbirääkimiste kiiret jätkamist Põhja-Korea tuumaohu üle ja Hiina algatusel toimuvat Põhja-Korea kodanike igapäevaste elutingimuste kiiret paranemist;
52. rõhutab Hiina kasvavat rolli Kesk-Aasia piirkonnas, mille aluseks on kaubandus-, majandus- ja energiaprojektid; on seisukohal, et sellel võib olla suur roll Kesk-Aasia riikide arengus, ja kutsub Hiina Rahvavabariiki üles edendama sealsete riikide vahel paremaid suhteid, mis oleks pöördeline samm piirkondliku koostöö suunas; märgib, et Hiina peamised eesmärgid Shanghai Koostööorganisatsioonis on Kesk-Aasias rahu ja stabiilsuse saavutamine, võideldes ühiselt nn kolme kurjusejõu vastu, milleks on ekstremism, separatism ja terrorism; märgib, et Hiinal on piirkonnas suur strateegiline ja majandushuvi, mis seisneb selle ülisuurte nafta- ja gaasivarude kasutamises ja Kesk-Aasia ühendamises Hiina rannikuga raudteede ja maanteedega abil;
53. tunneb heameelt Hiina ja Afganistani vaheliste sidemete arengu üle, kus kõnelusi peetakse ajaloos esimest korda kõrgema juhtkonna tasandil; on seisukohal, et Hiina võib suunava jõu lähenemisviisi kasutades täita Afganistani stabiliseerimisel pöördelist rolli, ja nõuab tungivalt tiheda koostöö edendamist ELi ja Hiina vahel selles küsimuses;
54. märgib, et Hiina juhtkond peab Ameerika uut uuendatud fookuse strateegiat USA katseks ohjeldada Hiina kiiret majanduslikku ja poliitilist tõusu; innustab Hiinat ja USA-d hoiduma pingest ja võidurelvastumisest Vaikse ookeani piirkonnas; nõuab tungivalt, et Hiina kindlustaks vaba liikumise meredel;
55. on seisukohal, et äärmiselt tõsiselt tuleb arvesse võtta Hiina investeeringute suurendamise majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnaalast mõju arenguriikides;
56. märgib, et Hiina suurenev kohalolu Aafrikas on eelkõige taristuprojektidele keskendudes aidanud kaasa majandusarengule; kiidab heaks asjaolu, et Hiina juhtkond on talle 20. juulil 2012. aastal Pekingis toimunud Hiina ja Aafrika koostööfoorumil tasakaalustamatu, toorainekeskse Aafrika poliitika pärast osaks saanud tõsise kriitika omaks võtnud, mida näitab Hiina praegune aktiivne tegevuste mitmekesistamine Aafrikas; tunneb heameelt riigi- ja parteijuhi Hu Jintao poolt Hiina ja Aafrika koostööfoorumil antud lubaduse üle anda järgmise kolme aasta jooksul Aafrika riikidele laenu rekordiliselt 20 miljardi USA dollari suuruses summas nende taristu, põllumajanduse, tootmise ja VKEde arendamiseks; tunneb heameelt selle üle, et Hiina väljendas toetust mäetööstuse läbipaistvuse algatusele (EITI), ja julgustab Hiina ametivõime järgima ülemaailmset suundumust suurema läbipaistvuse poole ja suurendama oma konkreetseid kohustusi selles valdkonnas; kutsub Euroopa Liitu üles jääma tähelepanelikuks Hiina poolt Aafrikasse tehtavate üha suuremate investeeringute poliitilise, majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnamõju suhtes;
57. tunneb muret selle pärast, et Hiina kasvav tähtsus Aafrikas on toonud kaasa tõsised sotsiaalsed pinged, ent peab tervitavaks tõsiasja, et Hiina ettevõtted on väljendanud

tahet panna oma Aafrikaga seotud ettevõtmistes suuremat rõhku sotsiaalsele vastutusele; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud rajaksid oma poliitika Aafrikas inimõiguste, säästva arengu edendamise ja inimeste julgeoleku põhimõtetele ja nende austamisele;

58. märgib Hiina üha suuremat kohalolu loodusvarade ekspluateerimises Ladina-Ameerikas, kus loodusvarade eksport Hiinasse on suurenenud 50%;
59. innustab Hiinat kui maailma suurimat CO₂-heite tekitajat võimendama oma juhtivat ja konstruktiivset rolli kliimamuutuse vastu võitlemises rahvusvahelise kogukonna koostöö edendamisel; väljendab heameelt 2011. aasta novembris Hiina ametivõimude esitatud valge raamatu üle kliimamuutuse vastu võitlemise poliitika ja meetmete kohta ning loodab selle peatset rakendamist;
60. märgib, et inimestevahelised kontaktid võivad etendada üliolulist rolli parema vastastikuse mõistmise saavutamisel Hiina ja ELi vahel, aga ka mõnede tema teiste partneritega, näiteks USAga, kiidab sellega seoses heaks Hiina ja ELi vahelise liikuvuse soodustamise programmid;
61. palub Hiinal võtta absoluutseks prioriteediks parandada õiguskindlust välisettevõtjate jaoks võrdõiguslikkuse, vastastikkuse ja ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtete alusel;

o
o o

62. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, Euroopa välisteenistusele, komisjonile, liikmesriikide, ühinejariikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, Hiina Rahvavabariigi valitsusele, Hiina Rahvakongressile, Taiwani valitsusele ja Taiwani seadusandlikule Yuanile.